

N. P.
S. XVII
F. 85

1. 0. 14
H
||||

exp. 25. mlg. nicolaus prima.

Decisio

Sacrae Rotae Romanae
coram R. P. D.
Guisalvius
curia ecclesiastica
veneranda

Valentiae

M. DE. XXXVII.

1711

1711

1711

1711

2.7.019

Nicolau Primitiu

DECISIO

SACRÆ ROTÆ

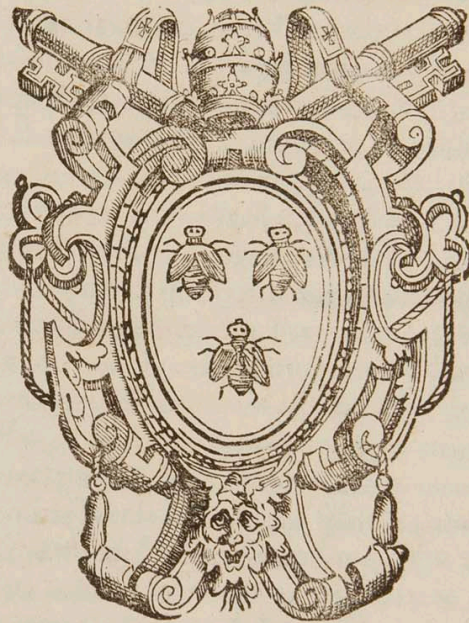
ROMANÆ,

Coram R. P. D.

GHSILERIO

IN CAUSA

Valentina iuris fedendi.

VALENTIAE,

Per Ioannem Baptistam Marçal,

iuxta Templum Diui Martini.

M. DC. XXXVII.

V. 044

DECESSIO

SACRATA

ROMANA

Cotam R. P. D.

GHISILLERIO

IN CAVSA

Valentini iuris legendi.

VALENTIAE

Per Joannem Baptistam Margal

intra Templum S. Iulii Martini

M. DC. XXXIII.

Veneris 5. Iunii 1637.

VM vigore particularis Cōmissionis dubitaretur, An liceret Præpositis Ecclesiæ Valentinz sedere super sedibus vacuis Dignitatum, proposito per me dubio in Rota, ad fauorem Præpositorum fuit reolutum, quia cum Canonici possint sedere in sedibus vacuis Dignitatū ex Constitutione Capitulari Apostolica auctoritate confirmata, in qua statuitur, quod super sedibus primi Chori admittatur Dignitates, & Canonici, inde sequitur, hoc etiam esse permissum Præpositis, quibus in literis Apostolicis erectionis Præpositurarum fel. record. Sixti V. conceduntur omnes præminentiz, prærogatiuz, & priuilegia Canoniorum, exceptis tamen Capitularibus, siue competant de iure cōmuni, siue ex Constitutionibus Ecclesiæ, vt in decisionibus in prima instatia factis coram R. P. D. meo Merlino 16. Decembris 1633. & 12. Iunii 1634. & in secunda instantia coram me 15. Decembris 1634. & 16. Martii 1635. & 27. Iunii eiusdem anni, & ita per sententias Rotales fuit pronūciatum, talis æquiparatio operatur perinde, ac si in specie hoc ius sedēdi in sedibus vacuis competens Canonici, esset concessum Præpositis. *Paris. conf. 22. n. 5. lib. 4. Natta conf. 432. n. 9. lib. 1. Crescent. decis. 9. n. 5. versicul. Secundo quia, de priuileg. Rot. diuers. decis. 8. n. 5. part. 2.* Suppositis igitur sententiis Rotalibus, in quibus fuit pronūciatum, Præpositos habere ius sedēdi in Choro immediatē post personas Canoniorum Choro assistentium, eisq. licere occupare sedes vacuas Canoniorum Choro non interuenientium, iuxta supradictas decisiones Præpositi possunt occupare sedes vacuas Dignitatum, vt sit illis immediata sessio, vt vnum, & idem sit corpus continuatiuē ex eo, quod dum Canonici possunt sedere super sedibus vacuis Dignitatum, ita etiam Præpositis licet sedere ratione sessionis immediatæ quam ipsi habent post personas Canoniorum, quod illis non contingeret, si occupare non possent sedes vacuas Dignitatum, quia de facili daretur casus, vt inter Canonicos, & Præpositos interponeretur de medio sedes vacua alicuius Dignitatis non occupata à Canonici qui super illam sederent.

Non obstat, quod sedes Dignitatum absentium non possint ab aliis occupari tam quam propriæ, & distinctæ, vt in supradictis decisionibus coram D. meo Merlino, & corā me, quia id verū est in concursu cum Dignitatibus, secus verò, quando Dignitates non extant, & si Canonici sedent in istis sedibus, ita etiam possunt sedere Præpositi, qui gaudere

1948 - 5 116

dere debent omnibus prerogatiuis, & praeuolentiis competentibus Canonice, quo casu dicta sedes iuxta trad. per Ioan. Andr. in c. cum in illis. §. fin. in fine, de praeuolentiis. in 6. non considerantur tanquam sedes Dignitatum, sed tanquam sedes Canonicales. Vnde non possunt dici semper sedes fixae, sed stricte ad tempus, dum Choro inter sunt Dignitates, & propterea cum, illis absentibus, consueuerint occupari per Canonicos, nequeunt diuerso iure ceteri quoad Praepositos habentes aequalem cum Canonicis, & immediatam post eorum personas in sedendo prerogatiuam, ut late in supradictis decisionibus. Neque verum est, quod equiparatio sit facta in aliquibus tantum, quia ex iam dictis apparet facta in omnibus praeuolentiis, exceptis tamen actibus capitularibus, ita ut exceptio bene firmet regulam in casibus exceptuatis.

Neque censuerunt DD. obstare testes examinatos ad perpetuam memoriam, ad probandum quod Praepositi nunquam sederunt super sedibus vacuis Dignitatum. Quia ultra quod sunt nulliter examinati sine iurisdictione, & citatione ad videndum iurare testes, quo casu non probant, *Crescent. decis. 1. de testib. Rota in recent. decis. 521. num. 2. par. 1.* non concludunt negatiuam, cum illam non coarctent. *Alex. conf. 65. n. 3. in fin. lib. 1. Rota coram sanct. mem. Gregor. XV. decis. 41. n. 5. & 510. n. 1. coram eodem, & decis. 163. n. 9. par. 1. diuers.* Haec etiam constat de obseruantia in contrarium, quinimo datur statutum in fauorem Praepositorum, ubi conceditur Canonicis facultas sedendi in sedibus Dignitatum, ut dum in dicto statuto firmatur, quod nullus admittatur ad sedendum super sedibus primi Chori, nisi de consensu Capituli, non requiritur consensus Dignitatum, nisi quatenus sint de Capitulo, quo casu consensus eorum requiritur tanquam de Capitulo: & consensus huiusmodi non requiritur, quia eo ipso quod Canonici sedent, in consequentiam Praepositis habentibus sessionem immediatam super illis, sedere licet, & dum Dignitates absunt, non agitur de aliquo illarum prauiudicio, quod sedes vacuae occupentur ab aliis.

Et ita, utraque parte informante, fuit resolutum, &c.

Imprimatur.

Doct. Dolz Vic. genlis.

